

[Poulsgaard]

man ved ikke sluttidspunktet, men så kunne man spille musik efter sluttidspunktet. Der skulle være plads til det. Det kan ikke være sådan i et demokrati, at man ikke kan informere befolkningen.

Jeg har ikke angrebet journalisterne i denne forbindelse. Det har jeg tit gjort i anden anledning, og det vil jeg da også blive ved med, så længe man indretter journalistuddannelsen så tåbeligt, som man gør i dette land, hvor alle journalister skal uddannes på den røde højskole derovre i Århus, det er jo Journalisthøjskolen, den hedder, at de altså får et lidt forkert syn på samfundsudviklingen.

Det kan da godt ske, at det, som en journalist finder væsentligt, slet ikke er det, der er væsentligt. Det væsentlige i et demokrati må være, at vælgerne kan følge med, uzensureret – og så ved jeg ikke, om hr. Helge Sander kan lide ordet eller ej – og kan få at vide, hvad Fremskridtspartiet sagde om det, hvad Socialdemokratiet sagde om dette eller hint spørgsmål. Jeg tvinger ingen til at lytte til programmerne, men folk skal have den mulighed, og vi har så megen sendekapacitet. Det vil ikke koste ret mange kroner. Det ville være en meget billig måde.

Så vil jeg da godt gå lidt videre. Hvis ikke man vil være med på den her idé, vil man så slet ikke være med på nogen ting? Er man så fuldstændig tryk ved, at journalisterne er fuldstændig upartiske og informerer efter nyhedskriterier og ikke efter skelen til, hvilke partier der har fremsat forslag? Så blåøjet er jeg ikke længere.

Jeg mener simpelt hen, at partierne på skift skulle have TV-Avisen. Vi skulle have 10 minutter hver aften i TV-Avisen, det skulle gå på skift; alle opstillingsberettigede partier skulle have 10 minutter, hvor de informerede befolkningen om, hvilke initiativer de havde taget, og hvordan de så på det. Ja, hr. Helge Sander sidder og vinker dernede – jamen altså, kunne man ikke lide det, så kunne man gå ud og lave kaffe. Man har også lov til at slukke for fjernsynet.

Jeg synes, at vi laver ulykker nok herinde, og jeg synes også, at vi har vrøvl nok med at forklare folk, hvorfor vi har stemt sådan og sådan, hvorfor vi har gjort det og det, når vi er ude på møder og den slags. Her gav vi partierne selv en mulighed for direkte at forklare, hvad vi har lavet.

Nu sagde hr. Helge Sander, at der var 1.900, der abonnerede på de grønne hæfter. For det første er det ret så væsentlig en udgift, man skal sætte sig i. For det andet kan man sige, at det jo mange gange er passé, sådan som hr. Helge Sander også sagde. Når de grønne hæfter er trykt, så har det mange gange ikke længere nyhedens interesse.

De Radikale var fuldstændig negative. Det skuffer mig faktisk. Nu har de Radikale skuffet mig så mange gange, så det kan jeg såmænd godt leve med, men det skuffer mig lidt, fordi jeg faktisk ved, at vi har partier, der er meget autoritetstro og den slags ting, men jeg havde faktisk regnet med, at de Radikale var et frisindet parti. Ja, hr. Bilgrav-Nielsen nikker, men der var altså ikke meget frisind over for dette forslag; det var total afvisning. Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Bilgrav-Nielsen har belæg for det i sit parti.

Så til hr. Kirkegaard. Ja, jeg er ikke sart, men jeg synes, det var en flabet tale, ærlig talt, så det vil jeg ikke spilde mere tid på.

Men i hvert fald tak for den forholdsvis positive modtagelse. Det er sjældent, Fremskridtspartiet kommer med et forslag, der bliver så pænt omtalt som dette her. Der er lidt at arbejde videre med, og vi skylder befolkningen det, mine venner. Vi kan ikke forlange, at man via partistøtten, altså via skattebilletten, nu tvinger folk til at yde tilskud til politiske partier, uden at vi herindefra giver dem lidt til gengæld.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg kan godt forstå, at hr. Kirkegaard og hr. Jimmy Stahr er modstandere af forslag af denne karakter, for de repræsenterer jo monopolerne. Hr. Kirkegaard kan jo til hver en tid, uanset hvad han foretager sig, den mindste lille ting, gå hen til Berlingske Tidende og få stor forside på det. Der har vi jo sagen i en nøddeskal. Hr. Jimmy Stahr har det samme med Aktuelt. Oven i købet har hr. Jimmy Stahr en vis tilknytning til Danmarks Radio, og det afspejler sig jo også gang efter gang ikke alene med hr. Jimmy Stahr, men med alle, som på en eller anden måde har tilknytning til monopollet. Så derfor: modstanden skyldes vel først og fremmest, at det, man gerne vil fortsætte med, det er at stå og sige én ting herinde, og så, når man har stemt og